లను ఏదో భయం పట్టుకొంది. చీమ చిటుకుమన్నా మేము ఉలిక్కిపడేవాళ్ళం. జరిగినవిషయమంతా నేనోమారు మా కాంతం ఓమారు, మాఅమ్మాయి ఓమారు చెప్పుకొన్నాం.

నేను నిద్రపోవాలని కళ్ళు మూసుకొనేసరికి ఆకిటికీలోనుంచి ఇద్దరు దొంగలు ఒక వికృతాకారంగల ముసలిది తొంగిచూస్తున్నట్లు నావంక తిరిగి పండ్లు పటపటా కొరుకుతున్నట్లు కల వచ్చింది.

మాయింట్లో దొంగలుపడి ఉన్న వస్తువులన్నీ ఎత్తుకొనిపోయినట్లు కాంతానికి కలవచ్చినది.

దొంగలువచ్చి కిటికీచువ్వలలో ఇరుక్కున్నట్లూ వాళ్ళు అందులోనుంచి బైటపడేలోపల తాను అక్కడినుంచి పారిపోవాలని ప్రయత్నంచేస్తుంటే కాళ్ళు ఆడనట్టూ మా అమ్మాయి కలగన్నది.

ఇట్లా రాత్రంతా భయంకరమైన రంగంలో గడిపాము. దయ్యాలమధ్య పారేసినా అంతకష్టం అనుభవించేవాళ్ళము కాము. ఏ బాధలేకుండా తెల్లవారుజామున అయిదుగంటలకు నవ్వుతూ లేచింది మాపసిబిడ్డఒక్కతే.

సప్తాహం

గోపాలానికి ఏమీపనిలేదు. చదువుకొన్నవాళ్లకే పనులు దొరక్కపోతుంటే, ఏదో వానకాలపుచదువు రెండుముక్కలు చదువుకొన్నవాళ్ల మాట చెప్పాలీ ? అయితే ఒకవిషయము ఆలోచించాలి. ఉద్యోగంఅనేది సేవ, అంటే ఒకరికింద నౌకరి చేయటం స్వాతంత్ర్యానికి విరుద్ధము. అందుచేత గోపాలం పూర్తిగా స్వతంత్రజీవనము చేయటానికి పూనుకొన్నాడు. 'అడిగినజీతంబివ్వని మిడిమేలపు దొరనుగొల్చి . మెలగుటకంటె వడిగలయెద్దులగట్టుక మడిదున్నుక బ్రతుకవచ్చు మహిలో సుమతీ,' అని మహాకవి పాడుతున్నాడు. అయితే మడిదున్నక మనుగడ గడపటానికి మడిఅనేపదార్థము ఒకటిఉండాలి; 'మడి లేకపోతే ఏమిటిదున్నటం అనేతర్కాన్ని సాధించటం ఎల్లాగ ?

వర్తకంఒకటి ప్రతినిరుద్యోగికీ ఆదర్శము; గోపాలానికి కూడా అదే ఉద్దేశం కలిగి తీవ్రంగా ఆలోచించి తెగించి ఒక వ్యాపారంలో వేలుపెడితే అందులో నష్టంవచ్చింది. తలదువ్వుకొని గ్లాస్గోమల్లు చొక్కాతొడుక్కొని మల్లుబట్ట కట్టుకొని, పయిన ట్వీడుకోటు తగిలించి సిజర్సు సిగరెట్టు వెలిగించి తెనాలి వీధులలో తిరుగుతుంటే ఎన్నాళ్ళుజరుగుతుంది గోపాలానికి ?

జరగనప్పుడు చేసేపనిఏముంది మరి? ఎవరిదగ్గరకో ఒకరి దగ్గరకు వెళ్ళి, వరేభాయి ఈ రోజు చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది, పైకం అందలేదు రేపు సాయంత్రం తెచ్చియిస్తాను. పదిరూపాయలు ఉంటేయిద్దూ" అనటమే గదా!

వాడు పదిరూపాయలు లేవంటాడు తప్పకుండాను, "లేకపోతే ఏదోచూడు నాలుగైనా" అతనిదగ్గర నాలుగైనా లేక రెండుఇస్తాడు.

బాబుకోసం పదిఅడిగితే రెండువచ్చేటప్పటికి గగనమైంది అచ్చా వచ్చినంతేచాలు గోపాలానికి. రేపు ఇంకోడ్ని బోల్తా వెయ్యవచ్చు. ఇల్లా అప్పులమీద ముప్పు గడుపుతున్నాడు.

ఒకరోజున రాత్రి భోజనానంతరం తాంబూలం వేసికొంటూ ఉంటే భార్య మెల్లిగా దగ్గరకేరింది ఇల్లా మాట్లాడారు వారు:—

"ఏబాధ అయినా పడవచ్చునుగాని ఋణబాధపడలేము! ఈ ఊరంతా అప్పులే అయిపోయినయి. ఇవి తీర్చడం ఎల్లాగ? ఈఋణం తీరటం ఎప్పుడు, నాకు కాస్త మెడలో వచ్చబడడ మెప్పుడు? మీరు గట్టిగా ఆలోచించకపోతే ఏలాగ?"

"ఏమో నేనుపట్టుకు ఏంజెయ్యను? నాకు ఏమీ తోచటంలేదు. ఏమిటికీలకం నువ్వే ఆలోచిద్దూ!"

నాకేందెలుస్తుంది? ఏదోకోరినసొమ్ము ఇస్తారనుకొన్నాను గాని ఇల్లా అప్పులలో మునిగి తేలతారనుకోలేదు; మా వాళ్లు మీరేదో ఉద్యోగాలు చేస్తారనుకొన్నారు

ఛా! అవన్ని గాలిలో మేడలు! ఒట్టి వెర్రితనం! అయినా అని గోపాలం కొంచెంసేపు ఆలోచించి, చూడూ! నీకు కార్తీకమాసంలోగా సరుకుచేయిస్తే సరిగద! అన్నాడు.

రేపటికి ఇంట్లోబియ్యంలేవు అన్నది భార్య!

౨

గోపాలం మొదటినుంచీ ఏలాగో ఆలాగు బాగా బ్రతికాడు. ఈరోజుకు ఇల్లా అప్పులలో "మునగానాం తేలావాం" అయింది. అదిగాక టీ తాగటం మానెయ్యవలసి వచ్చింది. బుద్ధిమంతుల లక్షణం కష్టాలనుంచి గట్టెక్కడమే. మూడునిమిషాలలో మూడువందలరూపాయిల అప్పుఅయినా తీర్చగల బుద్ధిమంతులు గలరు. గోపాలానికి సాధనం తోచింది కాదు. సంసారం అంటే కించిత్ విరక్తి గూడా జనించిందని అనవచ్చు. ఎందుచేతనంటే ఆరోజుసాయంత్రము ఆరుగంటల నుంచి అతను అమాంతంగా రామభక్తుడైనాడు. వావిళ్ళ రామస్వామి అండ్ సన్సునుంచి మూడోరోజుకు ప్యాకెట్టువచ్చింది బైండుగట్టి తెలుగు లిపిలో ఉన్న గీత, సుందర కాండ; అవి పారాయణఆరంభించాడు. ఉదయం ఎవరైన వారింటికి వెళ్లితే గోపాలం లేడిచర్మంమీద కూర్చుని గీతాపారాయణం చేస్తుంటాడు. ప్రక్కన రాగిచెంబు, పంచపాత్ర, ఉద్ధర

ణిఉంటవి. అప్పుడే గోపాలం భక్తుడైన సంగతి పొక్కింది. ఊళ్ళో నెలరోజులు కాకముందే క్రాపింగు మాయమయింది. పిలకజుట్టు అతనుబుర్రను అలంకరించింది. నిత్యకర్మానుష్ఠానములు జరుగుతున్నవి. హోమంలోకిగూడా దిగింది.

“గోపాలం మరీపిచ్చిన బడుతున్నాడే. వయసు తనంలో ఈనీమాలు గోమాలు ఏమిటి” అన్నది ఒకామె.

మరోఆమె “అల్లాఅనగూడదు. ఒక్కొక్కరి పూర్వజన్మ పుణ్యం, ప్రహ్లాదుడికి ఎన్నేండ్లమ్మా!” అన్నది

“ఏడిమొఖం, మొన్నటిదాక నానాపిచ్చిపనులు జేస్తూ ఇంతలోనే యింతభక్తి అమాంతంగా కుదిరింది కామాసు”

“అల్లా అనకువదినా! కర్మవిమోచనమయితే ఎంతసేపు కావాలె. అహల్య ఎన్నాళ్లనుంచో బండరాయియై పడుండి ఆమహానుభావుని పాదకమలం తాకటంతోనే లేచి కూర్చున్నదికాదు.” అన్నది మొదటఆమె: ఎవరేమన్నా గోపాలం భక్తుడని పేరువచ్చింది ఎవరోమహానుభావుడు ఆయనకు ఉపదేశం చేశారని పంచముఖాంజనేయులు ఆయనకు ప్రత్యక్షమవుతాడని ప్రసిద్ధంగా జెప్పుకోవటం మొదలుపెట్టారు. ‘ఆంజనేయులు ప్రత్యక్షమవుతాడట; నిజమేనా’ గోపాలంఅన్నాను ‘ఏదో ఆలా వెళ్లిపోయి వస్తున్నది; యీరెండునెలల నుంచి భోజనానికిముందు రాత్రి ఆయనవచ్చి పూన్తాడు. అప్పాలుపోయించమని నాకు ఆహారం చాలడంలేదని నన్ను ఆజ్ఞాపిస్తే దేవుడిఆజ్ఞచెల్లించే నిమిత్తంఎవరైన భక్తుల దగ్గరకు

వెళ్ళి ఆయనకోరిక నెరవేరుస్తాను. ‘కొబ్బరికాయలు కావాలని నిన్నుతన్నకపోతే ఆక్రోమటినుబ్బియ్యనే తంతే తేలిపోతుందిగా వాళ్ళింటో కావలసినన్ని కొబ్బరికాయలున్నయి తన్నికొట్టించుకోరాదు.’ ‘ఆ! ఆ! అల్లాగే భగవంతుడు తన భక్తులద్వారా తనకోర్కి నెరవేర్చుకొంటాడు.’ ‘భక్తులద్వారా నెరవేర్చుకోకపోతే యెకాయెకిని కొబ్బరికాయకొట్లోకివెళ్లి కావలసినన్ని కొట్టుకుతినగూడదా?’ ‘ఏడిశావులే! బుర్రమీద రెండు వెంట్రుకలు మొలవంగానే వికటవాదాలు నేర్చుకొన్నావా?’ అని ఇక మాట్లాడనివ్వలేదు. గోపాలానికి వూళ్లో ప్రాపకం కుదిరింది. తలచెడిన కొంతమంది స్త్రీలు ఆయనదగ్గరఉపదేశం అవటానికి, కొందరు గీతారహస్యంలో రెండుముక్కలు నేర్చుకొంటానికి వస్తున్నారు. ఊరంతాగూడా గోపాలంగారు మంచివేత్త అనీ వేదాంతి అని అనుకొంటున్నారు. కర్మిష్ఠిగూడాఅని.

కొన్నిరోజులకు ఆయనకు ఒకయజ్ఞం చేయాలనీ బుద్ధిపుట్టింది. కొందరితో ఆవిషయమై ముచ్చటించాడు. అంతా మహాబాగుందన్నారు. కార్తీకమాసంలో సప్తాహం చెయ్యడానికి పూనుకొన్నాడు. ఆసంగతి పదిమందిరైతులతో చెప్పాడు. కొంతమంది తమఊళ్లోకూడా సప్తాహం జరిగిందనే గౌరవంపొందాలని జయప్రదంగా జరుపుటకు పూనుకొన్నారు.

ఒకరోజున మాయింటికివచ్చి మహాతాతతో ఏమండోయి! బాబుగారు పెద్దకార్యం తలపెట్టాను, అంతాసహాయం జేస్తే

నేకాని యీదైవకార్యం నెరవేరదు. రాత్రింబవళ్ళు నిద్రలేదు బాబూ ఆదుర్దావల్ల. ఎల్లానెరవేర్చుకొంటాడో రాముడు.

మన దేముందిరా నాయనా! అంతా వాడిదే అన్నాడు ముసలాయన.

అంతేనే బాబు! మన మేమోజేస్తూన్నామని తలమీద పెట్టుకొంటాము. కాని మనం జేసేది అణుమాత్రంలేదు. అంతా రాముడిదే! ఎవరింట్లో పెండ్లి యిది? రాముడిపెండ్లి; వాడిపెండ్లి వాడే జేసుకోవాలి. నేనల్లా యీపని చెయ్యి అంటే ఆపని చెయ్యడమే. ఆయన దాసుణ్ణి ఫలానివారి యింటికివెళ్లి నాకార్యానికి ఒకరోజు ఖర్చు అడగరా అంటే అడుగుతా, అంతేనాపని.

అవునుగాని నీవు అప్పులలో మునిగియున్నావని విన్నాను. ఈసమయంలో యీఖర్చు పెట్టుకొన్నావు అవి ఎల్లా తీరుతవి?

ఎల్లాతీరుతవా? వాడే తీర్చుకొంటాడు.

రామదాసు అప్పులు యెవరు తీర్చారు? అర్ధరాత్రివేళ అడావుడిగావచ్చి అప్పులు తీర్చుకొన్నాడా లేదా బాబు? మనదేవుంది చేసేవాడ్ని నేనా?

"పలికెడిది భాగవతమట
పలికించెడివాడు రామభద్రుండట నే
బలికిన భవహర మగునట
పలికెద వేరొండుగాథ పలుకగ నేలా!"

అంతా వాడిదే.

"అంతా రామమయం, ఈజగమంతా రామమయం॥
అండాండంబులు..............అంతా రామమయం"

ప్రొద్దుపోతున్నది వెడతాబాబు.

'ఒకరోజు ఖర్చు మీమీదభారం ఏమంటారు?'

'అంతభరించలేము నాయనా ఏదోతోచింది యిస్తాలే.'

'రామార్పణం. పోనీ ఒకబస్తా......'

'సరే.'

'ఏమండీ గోపాలంగారు సప్తాహం ఎందుకండీ అన్నా నేను.'

దైవప్రీతికొరకు. ఇంద్రులు దేవతలుకూడా సంతోషించి కర్తకు స్వర్గం యిస్తారు! అన్నాడు గోపాలంగారు.

అయ్యో! ఎక్కడో మనకు కనిపించని ఇంద్రలోకంలో సర్వసౌఖ్యములతోను వైభవములతోను తులతూగుతూ రంభతిలోత్తమలతో సర్వసౌఖ్యం అనుభవిస్తూ ఉన్న ఇంద్రుడినీ, అమృతంతాగి ఆకలిదప్పులులేక నిర్విచారంగా ఉన్న దేవతలనూ సంతోషపెట్టకపోతే నీకళ్లముందు మురుగుకాల్వలలో బడి అన్నంలేక పుల్లాకులు నాకుతూ ఆకలితో అల్లాడిపోతున్న వాళ్లకు ఏమైన అన్నందొరికే సదుపాయం, చూడరాదు?

ఛీ ఛీ ఇదేమి విధవసంతరా? మాలమాదిగలకును ఎఱికల యానాదులకూ సంతర్పణ జేయమంటావు.

వాళ్ళెంత పాపం జేసుకొంటేనో, ఆజన్మం ఎత్తారు, వాళ్ళ

ముఖం జూడగూడదు

"అవును. వాళ్ళకుపెడితే దేవుడు సంతోషించడు. రోజు ఏసంతర్పణ, ఏ బ్రాహ్మణార్థము తగిల్తేనో, దిట్టంగా గొంతు వరకూ తింటున్నవాళ్ళకే మళ్ళీ వారంరోజులు ఒళ్ళుకదలకుండా కూర్చోబెట్టి మేపాలగాబోలు" అన్నాను. ఆయనకు కోపంవచ్చి—"ఓరి వెధవాయా యీకాలంలో యింకా యజ్ఞాలుచేసి బ్రాహ్మణసంతర్పణలు ధాటిగాచేసి బ్రాహ్మలను సంతోషపెడితేనే మీకు స్వరాజ్యం వచ్చేది. అసహాయవాదని నీవు యిల్లాగ అంటావే, అని గట్టిగా అన్నాడు.

3

సప్తాహం భోగట్టా చుట్టుప్రక్కల అంతా కారుచిచ్చులాగ కమ్ముకొన్నది. ఎక్కడజూచిన సప్తాహంభోగట్టాలే. చుట్టుప్రక్కనేగాక యిటు బందరు ఏలూరుదాకా యిటు వినుకొండ దొనకొండదాకా పాకింది. వారంరోజులు నిశ్చింతగా భోజనం చెయ్యొచ్చు. అడిగేవాడులేడు. నరసారావుపేటనుంచి వచ్చేవాళ్ళు చిన్నమంచాలు తెచ్చుకున్నారు. ఏమోరెండు మెతుకులు తిని ఆవంటశాల దగ్గరే పండుకోవచ్చు అని వారి ఆశ.

ఇక, ఆ గోపాలంగారు ప్రయత్నాలు ప్రళయంగా జేశా-

డు. రైతులు తలాబస్తావడ్లు కళ్లాలలోనే కొల్చారు. అవన్ని తెనాలిలో ఫ్యాక్టరీకి పంపి బియ్యం జేయించాడు. కొంత మంది తలచెడ్డస్త్రీలు ఆయనకు సహాయం చేయటానికి పదిరోజులు ముందుగానేవచ్చారు. పేలపిండి వేరేకొట్టారు. అటుకులు అదివరకే తయారయినవి. డబ్బులేక నానావస్థాపడుతూ యింట్లో "రేపటికి బియ్యంలేవు" అనుకొనే గోపాలం యిల్లు యిప్పుడు ఎల్లాగున్నదో వర్ణించటానికి వీలులేదు. ఎవరింట్లోఅన్ని పప్పుబస్తాలుంటయి. పంచదార బస్తాలు ఎవరింట్లో మనంచూస్తాము. వక్కలు కొబ్బరికాయలు వాళ్లింటో దొర్లుతున్నయి.

రైతులుఅంతా తలోచెయ్యి వేసుకొంటే యజ్ఞశాల తయారయింది. ఎక్కడెక్కడివాళ్ళు వస్తున్నారు. తెనాలిస్టేషనులోదిగి ఆవూరు రావాలి. గుర్రంబళ్లు వంటెద్దుబండ్లు ఎడతెరిపిలేకుండా నడుస్తున్నవి.

సప్తాహం మొదలెట్టకముందే గోపాలంభార్యకు పులిచేరునాను, కంటె, చేయించాడు. ఎవరో, ఒకయ్య "భార్యకు దేవుడి సొమ్ములోనుంచి నగలుచేయిస్తున్నావట, అంటే ద్రోహం గతనమా ఏమిటి పవిత్రమైన కార్యంలో పీటలమీద కూర్చునేటప్పుడు మెడలోపచ్చని సొమ్ముఏదైన లేకపోతే యజ్ఞం భగ్నమైపోదయ్యా!, అన్నాడు. అంతానిజమే అనుకొన్నారు. శాస్త్రంలో అల్లాఉందేమో ఎవరికి తెలుస్తుంది.

సప్తాహం రోజున గోపాలం గోపాలంభార్య పీటలమీద

కూర్చున్నారు. భార్యమెడలో నాను కంటె ధగధగ మెరుస్తున్నాయి. "పార్వతీదేవిలాగ ఉందమ్మా" అన్నది ఆమె "నేను అల్లాగేఉంటా నాలుగు షెట్టుకొంటె" అనిగునిసింది ఆమెకూతురు.

౪

సప్తాహం జరుగుతున్నది. రోజు బండ్లు దిగుతున్నవి. పాకలు వేరే వేయించారు. ఏరోజు కారోజు ఫ్యాక్టరీనుంచి బియ్యం దిగుతున్నాయి, భక్తులు ఖర్చు భరించుకుంటున్నారు.

సరిగా రెండుఝాములకు గోపాలదాసుగారు వంగనామాలుదిద్ది సప్తాహానికై కొన్న బరంపురం పట్టుతాప్తాజరీ కనబడేటట్టు కుచ్చెళ్లుబోసికట్టుకొని వెండిపళ్ళెం చేతబట్టుకొని మరో బరంపురం తాప్తాపైనవేసుకొని నృత్యముజేస్తూ వీధుల వెంట తిరుగుతారు. భక్తులు వెనుకనే మృదంగాదివాద్యములతో నడుస్తారు.

ఆ సమయంలో ఆయనను జూస్తే సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణభగవానులు జ్ఞప్తికివస్తారు. భక్తిచే ఆయన తన్మయత్వం పొందుతాడంటారు. వెండిపళ్ళెం చేతిలోనుంచిమటుకుజారదు. వీధిలోకి అంతా చూట్టానికి వస్తారు.

ముసలమ్మలు కన్నీళ్ళు పెట్టుకొని, "నాయనా" నాయనా

నాచిన్నికృష్ణ,, "కృష్ణుడమ్మ సాక్షాత్తుకృష్ణుడే,, అంటారు. కొంతమంది బియ్యం యిస్తారు. కొందరు వెండిపళ్ళెంలో రూపాయలు కాసులు వేస్తారు.

ఒకాయన నా దగ్గరకువచ్చి 'బాబూ యీగోపాలదాసు మళ్లీ అవతారస్వరూపం సుమండీ. కారణపురుషుడు. దీక్షా కంకణం కట్టుకొన్ననాళ్ళు భోం చెయ్యడట" "అవును భోం చెయ్యడండి ఏదోపూటకు శేరుపాలు కొబ్బరిముక్కలు బత్తాయికాయలుతిని ఉంటాడట" అన్నా

"మరేనండి మనమొక్కగంట భోజనం ఆలస్యంఅయితే గిలగిల లాడుతాము. మహిమనుమండీ. ఆయనకు పంచముఖాంజనేయులు ప్రత్యక్ష్యం కూడానట". "మహిమ అంటారా! కావచ్చు, తొట్టెస్నానంకూడా చేయిస్తే తీరిపోతుంది" అన్నా.

దగ్గరలో హైస్కూలు విద్యార్థులంతా హోటళ్లలో ఏడు రోజులు రాము అని చెప్పారు. నాగాలువల్లవచ్చే డబ్బు ఎందుకైన వస్తుంది. గోపాలంగారు చద్దిఅన్నాలకు కూడాఏర్పాటుచేశారు. విద్యార్థులు రావటంవల్లయజ్ఞశాల కళకళలాడింది. కొంతమంది వడ్డనలందుకొన్నారు. మరికొందరు భోంచేస్తున్న వాళ్ళకు ఉల్లాసము నిమిత్తం శ్రావ్యంగా పాడారు. ఆడవాళ్ల పంక్తికి ప్రత్యేకంగా విద్యార్థులు వడ్డించారు. ఒకడన్నాడు 'ఆరే! ఆమూల మిల్కినుడబ్బా మీదే బొమ్మలాగుందిరా ఒకతె' 'సరే—కొంచెం కనిపెట్టి వడ్డించు' అన్నాడు అతని

స్నేహితుడు నరసారావుపేట వాళ్ళు సప్తాహం కోలాహలంగా జరిగింది అన్నారు. చాటగొట్టిందాక ఉండి వెళ్ళిపోయినారు.

అంతా అయిపోయినతరువాత ఒకరోజు గోపాలంభార్య అన్నది. 'కాసులపేరు బంగారపువడ్డాణం కూడా చేయిస్తే తీరిపోయేదిగదా,' 'తొందరపడతావేమి, వెఱ్ఱిబాగులదానా! అప్పుతీరి రెండు మూడువందలు చేతులోవడ్డయ్యా. సప్తాహం కాంగా రెండేండ్లకు సరిపోయే గ్రాసంకూడా యింట్లోఉంది. ఇంతలో రెండోయజ్ఞానికి ప్రయత్నం జేస్తాను.' 'ఈదఫా గట్టి కాసులపేరు వడ్డాణం మురుగులు పోచీలు చేయించకపోతే నే నూరుకోను."

'దైవేచ్ఛ ఎల్లాగుందోలే.'

ఒకరోజు

ఆరోజు ఇంటికివచ్చే సరికి ఇల్లు యిల్లుగా లేక నరకంవలె ఉంది. కాంతం ముఖం మాడ్చుకొని ఒకమూల కూర్చొనియున్నది. బట్టలు ఉతకలేదు. పీటలు కడగలేదు. ఇల్లు ఊడ్వలేదు. ఎక్కడి వక్కడ వదిలేవేసింది. ఇల్లు యీరకంగా ఉండటం కాంతం ముఖలక్షణాలు అదోవిధంగా మారటంచూచి తుఫాను రాబోతున్నదని గ్రహించాను. కదిలిస్తే రేగుతుందని మెదలకుండా గదిలోని కెళ్ళి పుస్తకం తెరచి ముందరవేసుకొని కూర్చొన్నాను.

అంతకుముందు రాత్రి కాంతానికి నాకు ఇంగ్లీషుపాఠం చెప్పే విషయంలో పోట్లాటవచ్చింది. స్కూలులో ఎల్లావున్న ఇంటివద్ద భార్య అయినా పాఠం సరిగావినవోద్దూ నేను పాఠం చెబుతుంటే పులుసులో కారం వేస్తానని పచ్చడిమీద మూతపెట్టివస్తానని వెడుతుంటుంది. నాకు కోయిను మెడవద్ద పట్టుకొని నడుముకు అరచెయ్యి పోటీ పెట్టి కొంచెం కులుకుతూ నడపటం అలవాటు. ఆఅలవాటును కాంతం ఎల్లా వెక్కిరించిందో చూడండి!

ఆపాఠంలో ఆరోజు నాకర్మవశాత్తు టర్న్‌కోటు అనే పదం వచ్చింది. దానికి అర్థం చెబుతూ దేశములో రెండు రాజకీయమైన కక్షలున్నపుడు ఒక కక్షలో కొంతకాలముండి తరువాత తన మతము మార్చుకొని మరోపక్షముచేరే